

faa vore Vedtægter godkendte af Indenrigsministeriet, stillede dette saa store For- dringer, at det var næsten umuligt. Der forlangtes nemlig, at Foreningerne skulde omfatte Arbejdsgivere i et helt Amt, medens vi ude i min Egn vare stærkt i Lag med at lave kommunale Forsikringsforeninger. Ved dem kunde vi have administreret aldeles gratis, og saa er der ingen Tvivl om, at det vilde være blevet en meget lille Byrde for Befolkningen, idet vi kunde stille fornøden Sikkerhed. Det kan en Kommune altid gøre. Men det Middel blev slaaet os af Hænde, og det blev altsaa en Gevinst for de nu bestaaende Selskaber.

Jeg skal saa tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, vi forleden Dag hørte det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) fremsætte her i Tinget angaaende Affæren Pastor Davidsen. Jeg vil derom sige, at efter det Kendskab, jeg har til hele denne Sag, var det ærede Medlems Fremstilling fuldt ud korrekt, og jeg vil sige det ærede Medlem Tak for den Varme, hvormed han talte de tre fattige Arbejdsmænds Sag. Jeg vil haabe, det maa lykkes paa en eller anden Maade, at der kan blive ydet de Mænd en passende Erstatning, for der er ingen Tvivl om, at de have lidt stor Uret.

Til Slutning skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger overfor det nye Ministerium. Jeg vil da blot sige, at det er en Selvfølge, at jeg tillige med den Gruppe, jeg tilhører, staar frit overfor det nye Ministerium, men det kan regne med vor loyale Støtte, og det skulde glæde os meget, om det kunde faa Held ikke blot til at udrette noget godt i Almindelighed, men navnlig til at bringe vore politiske og økonomiske Forhold ind i en sundere og bedre Gænge, end de ere i for Øjeblikket, for det trænges der haardt til.

H. Rasmussen: I den Forhandling, som føres her i disse Dage, og som naturligt maa dreje sig navnlig om vort Lands økonomiske og sociale Forhold, er der et Spørgsmaal, jeg kunde have ønsket havde faaet en noget mere fremskudt Plads, end Tilfældet har været. Det er Spørgsmaalet om Jordreformen. Jeg ved vel, at Øjeblikket maaske ikke kan siges at være inde til i særlig Grad at komme ind paa en Drøftelse af denne Sag. Vi havde Spørgsmaalet fremme i Fjor, da vi forhandlede om en Revision af Husmandsloven, og der faldt den Gang adskillige Udtalelser om denne betydelige Sag. Vi forsøgte fra

Socialdemokratiets Side og ligeledes fra det radikale Venstres Side at komme videre frem i Retning af en grundig Løsning af dette Spørgsmaal, end det lykkedes at opnaa. Vi ønskede, som ærede Medlemmer ville erindre, at der for Alvor blev taget fat paa Ekspropriationsspørgsmaalet og paa Spørgsmaalet om en ny Besiddelsesform. Det lykkedes ikke at faa disse Spørgsmaal løste den Gang, men vi fik Tilsagn fra den daværende Landbrugsminister om, at disse Spørgsmaal skulde blive grundigt overvejede i en Kommission, som den daværende Landbrugsminister mente at kunne faa Lejlighed til at nedsætte i en ikke altfor fjern Fremtid. Denne Kommission er, saa vidt jeg erfarer, endnu ikke nedsat. Jeg vil tillade mig at henstille til den nuværende højtærede Landbrugsminister, at han tager sig af denne Sag og sørger for, at der ikke hengaar altfor lang Tid, inden vi faa den Kommission nedsat og faa overvejet de Spørgsmaal, jeg her har peget paa. Jeg ser nemlig saaledes paa det — og deri tror jeg, jeg er enig med adskillige ærede Medlemmer i dette Ting — at vi ikke løse Jordspørgsmaalet ved den Husmandslov, vi nu have, men vi maa tage grundigere fat paa hele denne Sag.

Samtidig med at jeg retter denne Henvendelse til Landbrugsministeren om at fremskynde Nedsættelsen af denne Kommission, vil jeg tillade mig at henstille til Ministeren, at han, hvis han faar Lejlighed til at nedsætte den, hvad jeg vil haabe, sørger for, at vi ikke faa den fyldt med konservative Godsejere og Grever, at den ikke skal blive ødelagt saaledes, som jeg har Indtrykket af, at Kommissionen om Len og Stamhuse er bleven det ved den Sammensætning, den har faaet.

Men imedens Spørgsmaalet bliver overvejet om nye Besiddelsesformer o. s. v., er der et Forhold, jeg kunde ønske man fra Regeringens Side tog fat paa saaledes, at man, naar Kommissionen var færdig, kunde komme videre frem i den Retning. Jeg tænker her paa Spørgsmaalet om at faa Præstegaardsjorderne bragte over paa frie Hænder og henstiller til Landbrugsministeren, at han søger at faa en Forhandling i Gang med Kultusministeren derom og faa den Sag forberedt saaledes, at naar Kommissionen bliver færdig med sit Arbejde, skal der gøres, hvad der kan gøres, for at faa Jorden over i Landarbejdernes Besiddelse.

Naar man interesserer sig for Jordspørgsmaalet og Landarbejderspørgsmaalet,